

'ఓం ప్రకాశ్ గారూ! పెళ్ళివుండే? ఎన్ని సంబంధాలా? ఎందుకు వెనక్కు పంపుతున్నారు? ఇంతకూ పెళ్ళి అసలు మేముంటారా లేదా? అంటూ ప్రశ్నలవర్షం కురిపిస్తున్నాడు చక్రవర్తి. ఓంప్రకాష్ ఏం చెప్పాడో... చూడండి... చూడండి అని దాటిపోయాడు.

ఓంప్రకాష్ ఓ ప్రైవేటు ఆఫీసులో సెక్షన్ కు ఇన్ ఛార్జ్. చక్రవర్తి ఆయనకింద సబార్డినేట్. ఓంప్రకాష్ ఆడవారిలా వయసు రాచుకుంటున్నాడని ఆఫీసులో గుసగుసలు వినిపిస్తుంటాయి. కానీ అతడు మాత్రం మొన్న 28 వచ్చాయి అంటాడు.

ప్రమీళ, జ్యోతి ఆయనెదురు సీట్లలో ఉంటారు. ఆ ఆఫీసులో ప్రబల సీనియర్ మోస్టు. ఆమె ఏదీ మాట్లాడదు. కానీ అప్పీ తెలుసు. ఎదుటివారు మాట్లాడేదాకా పొరబాటున కూడా ఆమె వారు విప్పుదు.

జ్యోతి కొత్తగా వచ్చింది. ఆఫీసుంటే ఇబ్బందిలేదు. ఉద్యోగం అందరూ కుటుంబ సభ్యులు. కలిసిమెలి ఉండాలి. అన్నది జ్యోతి అభిప్రాయం. యూనివర్సిటీ నుంచి డిగ్రీ

విముక్తా చెప్పారా? అని అడిగాడు. 'ఏం లేదండీ...' అని మళ్ళీ పైల్లోకి తలపెట్టిందామె.

ఏమిటిసార్... జ్యోతిగారు రాలేదా? ఆ వర్క్ నేవేస్తాలేండి. ఫైల్ డ్రాక్స్ ఉంటే ఇవ్వండి... అంటున్నాడు చక్రవర్తి ఓంప్రకాష్ వైపు ఓరమాపుతో.

అర్జెంట్ వర్క్ ఏంటేడు చూడండి ఇంకో అరగంట అంటుండగానే ఫోన్ మోగింది. హలో ఓంప్రకాష్ గారూ!

అవును. నేనే మాట్లాడుతున్నా నమస్తేనండీ - నేను జ్యోతిని. ఇవాళ రావడం కుదరదు. అర్జెంట్ పనుంది. లీవ్ పాం మా హాస్టల్ వాచ్ మెన్ తో పంపాను - అంది.

'ఆ ఏం ఫర్లేదు. టేబుల్ కేస్ కూడా పంపండి అన్నాడు ఓంప్రకాష్.

అలాగేనండీ. థాంక్యూ అన్నాడు.

ఓంప్రకాష్ కు చాలా ఆనందంగా ఉంది. ఎక్కడుంటున్నావంటే జ్యోతి ఎక్కడో ఒకచోట ఉండక తప్పదుగా అంటుంది కానీ అడ్రస్ చెప్పదు. వర్కింగ్ ఉమెన్ హాస్టల్లో ఉన్నట్లు తేలిపోయింది. హైగా ఆమె టేబుల్

ఒంటిగంటవరకూ ఎలాగో ఓపిక పట్ట కూర్చున్నాడు. అందరూ క్యాంటీన్ వైపు వెళ్ళానే - అడుగులో అడుగుమేస్తూ జ్యోతి టేబుల్ దగ్గరకి వెళ్ళాడు.

'కూర్చోండి...' అంది.

'ఏమిటో మాట్లాడాలన్నా...?' అన్నాడు చక్రవర్తి.

'మీరేదైనా చెప్పదలచుకుంటే సూటిగా చెప్పండి. డొంకతిరుగుడు వ్యవహారాలు నాకు నచ్చవు. నా టేబుల్ డ్రా లెంకానే కృష్ణశాస్త్రి పుస్తకం పై గులాబి పువ్వు ఉంది. నా టేబుల్ నిన్న మీరు చూశారని రాగానే చెప్పారు. పెళ్ళయినవాళ్ళు. ఇది పద్ధతిగా లేదు. దీన్నే పెద్ద సమస్యగా ఆఫీసులో గొడవ చేయడం నాకిష్టం లేదు...' అని ఇంకా ఏదో చెప్పబోయింది.

'సారీనండీ... నాకా ఉద్దేశమే లేదు. నేను ఇంటికి తీసుకెళ్ళడానికి గులాబీలు కొన్నాను. ఆ పూలకవర్ టేబుల్ సారుగులో పెట్టాను. బహుశా ఓ పువ్వు పడిపోయిందేమో. మీరంతా సెన్సిటివ్ అని తెలిసి ఉంటే మీ టేబుల్ వర్క్ నేను ఒప్పుకునే వాణ్ణి కూడా

చేయించి - వచ్చిన పని చెప్పాడు. రేపొద్దులే క్లినిక్ కు రమ్మన్నాడతను.

సరే మీరు వెళ్ళండి. ఇప్పటికే మిమ్మల్ని చాలా ఇబ్బంది పెట్టాను. నేను ఆటోలో వెళ్ళాను అంది జ్యోతి.

ఫర్లేదండీ. నాకెం తాడ బొంగరమా మీరక్కడెక్కలో చెప్పండి డ్రాప్ ఇస్తాను అన్నాడు.

వర్కింగ్ ఉమెన్ హాస్టల్లో ఉంటున్నాను. అయితే అందరొచ్చారని - బంధువులింట్లో ఉంటున్నాని అడ్రస్ చెప్పింది. డ్రాప్ ఇచ్చాడు. మార్పిడి వచ్చేస్తాను. రెడీగా ఉండండి. డిగ్రీ క్లినిక్ కు వెళ్ళండి... గుడ్ నైట్ అంటూ జ్యోతివద్దని చెప్పిపోగానే బయల్దేరాడు ఓంప్రకాష్.

ఉదయం ప్రకాష్ రావడం - ఆమెకు వైద్యం చేయించడం - నాలుగురోజులుండి ఆమె వెళ్ళిపోవడం - అప్పీ అయిపోయాయి. దీంతో ప్రకాష్ జ్యోతికి దగ్గరయ్యాడు.

ఓ రోజు జ్యోతి కొత్త బట్టల్లో ఆఫీసుకొచ్చేసరికి - 'హ్యాపీ బర్త్ డేనండీ... మాకేం స్వీట్లు గల్రా

మరి బాధపడ్డాడు. పెళ్ళికి కూడా వెళ్ళడమా వద్ద అని ఆలోచిస్తున్నాడు. అయితే చక్రవర్తి చెప్పాడు - పెళ్ళి క్యాన్సిల్ అయినట్లు. పెళ్ళయ్యాక ఉద్యోగం మానేయాలన్నాడట. కాబోయే అతను. జ్యోతి ఒప్పుకోలేదట. దాంతో సంబంధమే వద్దన్నాడట అతను. దాంతో మనసు చిక్కా ఉండి లీవ్ పెట్టింది జ్యోతి.

★★★★★

జ్యోతి వచ్చింది. 'ఏమండీ మీతో మధ్యాహ్నం ఓ పదినిముషాలు మాట్లాడాలి' అన్నాడు ప్రకాష్.

ఆమె ఊ అనలేదు. ఊహించలేదు.

'మీకేం జరగలేదు. అయినా ఆడవారు పంటింటికే పరిమితం అనుకునే అతడు మీకు భర్త కాకపోవడమే మంచిదయ్యింది. అని ఆదీ ఇదీ చెప్పి ఓదార్చాడు.

ఆమె అంతా విని నేనో మాట చెప్పాను. మీ కిష్టమైతే ఓ.కె. అనండి. లేదంటే - పట్టించుకోవద్దు - అంది.

'చెప్పండి' అన్నాడు.

'మీకు పెళ్ళి చేసుకునే ఆలోచనందా'

'...' ఏం మాట్లాడలేదతను.

'ఉంటే... మనం ఒకటవుదాం' అంది.

వచ్చింది. ఆమెవన్నీ ఆదర్శభావాలే. చక్రవర్తి మరో లొక్కడు. ఆఫీసు పనితప్ప అన్నీ తెలిసినవాడు. నందిని పందిని - పందిని నందిని చేయడంలో నువ్వు గొప్ప అన్నా సాధ్యమైతే నువ్వు చేయ - లేదంటే నోరూపుసుకుని పడుండు అని సమాధానమిస్తాడు.

ఆఫీసులో ఇంకా పక్కసీట్ల మనుషులున్నారు కానీ - వారు నిజానికి ఉన్నట్లే ఉండరు. రావడంపోవడం తప్ప వారి ఉనికికి పెద్దగా గుర్తింపం లేదు.

సంతోష్ మేనేజరు. నెలలో 20 రోజులు క్యాంపులు. ఆఫీసులో ఉన్న నాలుగురోజులు నిలువెత్తు పైళ్లలో మునిగి ఉంటాడు. ఈ లోకంలోకి వచ్చినపుడు ఎవరు కనిపిస్తే వారిని నాలుగు తిట్లీ హమ్మయ్య అని ఊపిరి పీల్చుకుంటాడు.

★★★★★

పదిన్నరవుతోంది. జ్యోతి ఇంకా రాలేదేమిటి? అలస్యంగా వచ్చేట్లయితే ముందుగా తనకు చెప్పింది. లేదంటే కనీసం ఫోన్ చేసేది అనుకుంటూ పదేపదే గడియారం వైపు చూస్తున్నాడు ఓంప్రకాష్.

ప్రమీళగారూ! జ్యోతిగారు ఏమైనా మీకు ఫోన్ చేశారా? లేట్ అని కానీ తెలవనికానీ

కీస్ వస్తున్నాయి. అందులో ఇంకా ఏదైనా సమాచారం దొరకవచ్చు. అనుకుంటుండగానే వాచ్ మన్ కీస్, లీవ్ పాం ఇచ్చి వెళ్ళాడు. ఉత్సాహంతో డ్రాలు తెరిచాడు. వర్కింగ్ ఉమెన్ హాస్టలు అడ్రస్ దొరికింది. కృష్ణశాస్త్రి, చలం పుస్తకాలు రెండు మూడున్నాయి. ఆ మాత్రం కళ్ళ చాలు అనుకున్నాడు.

చక్రవర్తి వచ్చి మళ్ళీ అడిగాడు - ఈ సీటు వర్క్ కూడా... అంటూ.

ఆ... చూడండి - అని పైళ్ళు అప్పజెప్పాడు ఓంప్రకాష్.

★★★★★

మరుసటిరోజు ఉదయం. సమస్యారం సార్ అని గట్టిగా జ్యోతి వినాలన్నట్లు చక్రవర్తి ఓంప్రకాష్ ను విప్పి చేశాడు.

హలో నమస్తే - అని సమాధానమిచ్చాడు ఓం ప్రకాష్. జ్యోతి ఇంకా మాట్లాడలేదేమిటా అని ఉత్సాహంతో ఉన్నాడు చక్రవర్తి. ఈ రోజు.

'ఏమండీ... లంప్ అవర్లో ఓసారి మీతో మాట్లాడాలి' అంది చక్రవర్తితో జ్యోతి. ఓంప్రకాష్ మొహం వాడిపోయింది. విజయ గర్వంతో పొంగిపోయాడు చక్రవర్తి.

కాను. ఎని హూ ఐ యామ్ రియల్లీ సారీ... అని లేచి వెళ్ళిపోయాడు.

జ్యోతికి తెలుసు. కానాలనే చేసి తప్పించుకుంటున్నాడని. అయినా చేసేదేమీ లేదు కనుక మానంగా ఉండిపోయింది.

'ఏమిటండీ నిన్న ఉన్నట్టుండి సెలవు పెట్టారు అని అడిగాడు జ్యోతిని ఓంప్రకాష్.

'మా బంధువులోచ్చారండీ' ఓహో వెళ్ళిపోయారా?

'లేదండీ... మా దూరపు బంధువోకామె - ఈ మధ్య ఊల్లో మెట్లెక్కుతూ పడ్డది. చిన్నప్పుడు మాక్కాస్త సాయం చేసింది. సీటిలో మంచి డాక్టరుకు చూపించాలని... రేపు వెళ్ళి మంచి డాక్టరును వెదకాలండీ...' ఓంప్రకాష్ కు రొట్టెవిరిగి నేతిలో పడ్డట్టుయింది. ఎవరో ఎందుకండీ మన కంపెనీ డిరెక్టరుగారే ఉన్నారుకదా. ఫేమస్ డాక్టర్. సాయంత్రమే వెళ్ళాం. ఫీజులని మరి ఎక్కవైతే ఇబ్బందండీ అని అంది జ్యోతి.

అవన్నీ వాకొది వేయండి - అన్నాడు ప్రకాష్. సాయంత్రం తన స్క్వాటర్ మీదే డాక్టర్ దగ్గరికి జ్యోతిని తీసుకెళ్ళాడు. డాక్టర్ ఇంట్లో లేడు. ఫలానా ఫంక్షన్లో ఉన్నాడంటే అక్కడకే తీసుకెళ్ళాడు. జ్యోతిని పరిచయం

లేదా' అన్నాడు జ్యోతికి మాత్రమే వినిపించేట్లు.

అలా ఏం లేదండీ. సాయంత్రం చిన్నిపాత్రీ ఇస్తున్నాను. మధ్యాహ్నం చెడ్డమనుకునేప్పు మీరే అడిగారు. ఫలానా హోటల్ కు పదింటికి రమ్మంది. ప్రమీళను కూడా ఇన్వైట్ చేసింది. విలుకారంది ఆమె.

★★★★★

వెలిగి వెళ్ళని దీపాల మధ్య టేబుళ్ళ చుట్టూ మనుషులు గుసగుసలాడుకుంటున్నారు.

'హలో... ప్రకాష్ గారూ రండి' అంది జ్యోతి.

అమితానందంతో అడుగిసిన ప్రకాష్ జ్యోతి పక్కన మరొకాయనవరో నవ్వుతూ కనిపించేసరికి ఖంగులిన్నాడు. అయినా తడబాలు కనిపించకుండా టేబుల్ దగ్గరికిచ్చి కూర్చున్నాడు.

'ఇతను ప్రసాద్... అని నా వుడేబి. అదే పాత్రీకి కారణం' అంది జ్యోతి.

'చాలా సంతోషం' అన్నాడు. ఏం పెద్దగా మాట్లాడకుండా తిని బయటికి వచ్చి గుడ్ నైట్ చెప్పి వచ్చేశాడు.

ఓ వారు రోజుంటే పాలు ప్రకాష్ డాక్టో ఉండి తరువాత కోలుకున్నాడు.

జ్యోతి పదిరోజులు సెలవుపెట్టినట్లు తెలిసి

'సాయంత్రం చెప్పాన'న్నాడు. సాయంత్రం సరేనన్నాడు. సింపుల్ గా పెళ్ళి జరిగింది. హానీమూన్ వెళ్ళామండీ జ్యోతి వద్దంది. రెండైళ్ళు అంతా సవ్యంగానే ఉంది. ఆ తరువాత బిగినయింది. అసలు సమస్య.

'నీవు తెచ్చే రెండున్నరవేలు లేకపోతే ఏమిటి? ఆఫీసులో అడ్డమైనవాడు నిన్ను తినేట్లు చూస్తుంటే నేను భరించలేక పోతున్నాను' అన్నాడు.

సర్దేండి. మనం మన జాత్రులతో ఉంటే ఏం కారంది- జ్యోతి.

కానీ ప్రకాష్ పోరు ఎక్కవైంది. చివరకు మానసికంగా శాంతిలేక ఉద్యోగం మానేడమనుకుంది. అయితే ప్రమీళ ఓ మాట చెప్పింది. ఈ రోజు ఉద్యోగం పదిలేరుమన్నాడు. రేపు నన్నే పదిలేస్తాడు. ఉద్యోగం ఎందుకు మానాలని అడుగు. సమస్యలను పరిష్కరించుకోవడానికి సహాయ మార్గాలన్నాయి. నీ తరపున ఆస్తి వివరాలు చెప్పు. అది దాచడమే నీ తప్పు అని బోధించింది ప్రమీళ.

అంతే ప్రమస్య పరిష్కారమైపోయింది. ఇప్పుడు రాజీ రాజు రెండు జ్యోతి. ప్రకాష్ సేవకుడు. 'ధనమేరా అమ్మిటికి మూలం' పాట జోరుగా వినిపిస్తోంది జ్యోతికి.